

[Rytter.]

og at Oplysninger kommer frem. Jeg har i Dag læst op et Truselsbrev, hvori man til en Søster til en likvideret Mand skriver: Hold op; naar Krigen er forbi, vil det blive oplyst, hvad Deres Broder har gjort sig skyldig i, han har stukket 4—5 forskellige Mennesker. Nu er hun sammen med andre gennem os som Repræsentanter for den danske Befolkning ivrig efter, at Oplysningerne kommer frem. Ministeren siger, at Soldaterne kan ikke straffes — det er vi alle enige om —, og at Officerernes Navne ikke maa nævnes, hvad vi ikke alle er enige om. Jeg er indforstået med, at der skal være en Margin paa 80—90 pCt., men vi kan ikke undtage dem ogsaa. Tænk paa en almindelig Krig! Hvis man her vilde begynde at sige: Soldaterne er ansvarsfri, Officerernes Navne maa ikke nævnes — hvor er vi saa henne? Jeg ved det ikke. Jeg haaber derfor, at Ministeren endnu en Gang vil besvare de konkrete Spørgsmaal, jeg har stillet til ham om politimæssig Undersøgelse: hvad de to Frihedskæmpere har oplyst, hvad Ordren gik ud paa, og hvad Indstillingen gik ud paa over for dem, som traf den endelige Afgørelse, saa at vi ogsaa kan faa det at vide her i Tinget. For hvis Indstillingen gaar ud paa, at Manden var Stikker og har fremsat Trusler, saa faldt Dommen paa det Grundlag — hvor man selvfølgelig saa bort fra Truslerne. Nu bag-efter har det vist sig, at Manden ikke var Stikker, saa var Truslerne tilbage, og det er altsaa dem, han er dømt for. Saa maa man over for Familien kunne sige, at han er dømt paa et andet Grundlag end det, som var det faktiske. Jeg haaber, Ministeren vil besvare dette Spørgsmaal.

Justitsministeren (Elmqvist): Til det ærede Medlem Hr. Rytter vil jeg kun sige, at jeg ikke forstaar denne Definition med Hensyn til, hvad der er Politundersøgelse, og hvad der ikke er Politundersøgelse. Det, der er sket i disse Sager, er, at i de Tilfælde, hvor man har ment, der burde finde en Undersøgelse Sted ved Politiet, har Justitsministeriet overdraget bestemte Polititjenestemænd den Opgave at foretage en Undersøgelse, og det er selvfølgelig en politimæssig Undersøgelse. Jeg synes derfor, det er en ren Strid om Ord, hvorvidt det skulde være sket paa den ene eller den anden Maade.

Det ærede Medlem Hr. Steincke bliver ved at larme over, at det ikke er lykkedes mig at faa disse Sager ind under Justitsministeriet — altsaa imod den Aftale, der blev truffet i den Samlingsregering, hvor det ærede Medlems Partifælle, Hr. Busch-Jen-

sen, var Justitsminister, og af hvilken Partifælle Frode Jakobsen var Medlem. Jeg tror ikke, jeg røber nogen stor Hemmelighed, naar jeg siger, at det vel maa formodes, at det væsentlig var mellem disse to, denne Aftale blev truffet, naturligvis med det øvrige Ministeriums Godkendelse.

Det ærede Medlem har jo Lov til at beklage mine Evner paa dette Omraade; jeg tillader mig kun i høj Grad at tvivle om, at det ærede Medlems Evner vilde have været synderligt større, hvis det ærede Medlem havde haft sin Partifælle Hr. Busch-Jensen som Justitsminister i Dag. Det ærede Medlem Hr. Steincke er vist ganske klar over, at han, hvis det havde været Tilfældet, intet havde evnet i saa Henseende, og derfor er efter min Mening det ærede Medlems Optræden i Dag i allerhøjeste Grad kunstig og mærkværdig. Havde det ærede Medlem Hr. Steincke haft Evne til at faa de ærede Medlemmer af det andet høje Ting og af det ærede Medlems Parti, Hr. Busch-Jensen og Hr. Frode Jakobsen, til at dele hans Anskuelse: at Sagen burde ligge hos Justitsministeren, var dette Spørgsmaal jo i øvrigt sikkert blevet rejst i Folketinget. Men hvad er Sandheden? (*Steincke:* Jeg ved det ikke!). Nej, men det skal det ærede Medlem faa at vide nu. Sandheden er den, at det ærede Medlems Partis Flertal er uenigt med det ærede Medlem i hans Syn paa dette Spørgsmaal — og det ved det ærede Medlem jo godt. Ellers var denne Sag nemlig blevet taget op paa en helt anden Maade og for et helt andet Forum, nemlig for Folketinget. Naar det ærede Medlem her taler om svigtende Evner til at overbevise andre, kan det ærede Medlem vist derfor passende gribe i sin egen Barm — ogsaa for *hans* Evner er der, saa utroligt han vist selv finder det, sat en passende Grænse.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen og udsætte Mødet til Kl. 16.

Mødet udsat Kl. 14⁵⁷.

Mødet genoptaget Kl. 16.

Forhandlingen genoptoges.

Lannung: Mit Parti har nærret det Ønske, at et Rigsdagsudvalg faar Adgang til at modtage nærmere Oplysninger vedrø-